НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА

УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

На основу Одлуке Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду бр. 3032/1 од 23.12.2015. године, а у складу са чланом 65 Закона о високом образовању Републике Србије и чланом 116 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду, изабрани смо у Комисију за припрему извештаја о кандидатима који су се јавили на конкурс за избор **доцента за ужу научну област Скандинавистика, предмет Граматика скандинавских језика**. Након увида у конкурсни материјал, част нам је да Већу поднесемо следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс, објављен у листу *Послови* бр. 656 од 13.01.2016. године, за звање и радно место доцента за ужу научну област Скандинавистика, предмет Граматика скандинавских језика, пријавио се један кандидат – **др Данијела Бабић**, виши лектор за Савремени шведски језик на Групи за скандинавске језике и књижевност Катедре за германистику Филолошког факултета у Београду.

Др Данијела Бабић је уз пријаву на конкурс приложила биографију, библиографију, фотокопију уверења о одбрањеној докторској дисертацији и форокопије радова.

Биографија

Др Данијела Бабић је рођена 14. априла 1974. године у Трстенику. На Групи за скандинавске језике и књижевност дипломирала је 1997. године. Постдипломске студије (смер Наука о језику) окончала је 2004. године (просечна оцена 9,6 односно девет и шест стотих) одбранивши магистарски рад под називом *Глаголски вид у шведском језику и његови еквиваленти у српском језику*. Докторску дисертацију под називом *Темпорална детерминација у реченичним комплексима са временском клаузом у шведском и српском језику* кандидаткиња је одбранила 2015. године на Филолошком факултету Универзитета у Београду, чиме је стекла звање доктора филолошких наука.

Кандидаткиња је на Филолошком факултету Универзитета у Београду, на Групи за скандинавске језике и књижевност, запослена од 1998. године, прво као сарадница на пројекту, а од 2000. до 2005. године као асистент-приправник. На месту асистента кандидаткиња је радила од 2005. до 2012. године, а од 2012. године обавља посао вишег лектора за шведски језик на Групи за скандинавске језике и књижевност.

Др Данијела Бабић је у току додипломских и постдипломских студија у више наврата боравила у Шведској на стручном усавршавању.

Учешћа на научним и стручним скуповима, излагања и радови

Др Данијела Бабић је досада учествовала на више научних скупова –

<u>са рефератом:</u>

Svengelska. Излагање одржано током Недеље нордијске културе, новембар 2004.

Реченични модификатор VÄL у шведском језику и његови српски еквиваленти, излагање одржано на међународној конференцији *Примењена лингвистика 4*, Београд, октобар 2012.

Значења шведског темпоралног везника så länge som. Излагање одржано на конференцији *Језик, књижевност, значење*; Ниш, април 2015.

са рефератом у коауторству:

Шведска: FAQ. Заједничко излагање са Зорицом Манчић одржано током Јубилеја поводом 30 година Скандинавистике, 2007.

Више преводилаца – један превод. О техникама рада на заједничком преводу и најчешћим недоумицама при превођењу са шведског на српски језик. Заједничко излагање са Доријаном Хајдуом одржано на међународној конференцији *Србија између Истока и Запада: наука, образовање, култура и уметност*; Београд, септембар 2013.

Библиографија

Библиографија др Данијеле Бабић обухвата укупно 6 референтних јединица (необјављен магистарски рад, необјављену докторску дисертацију и 4 чланка).

1. Бабић, Данијела (2004). Глаголски вид у шведском и његови еквиваленти у српском језику (необјављен магистарски рад). Универзитет у Београду: Филолошки факултет.

2. Бабић, Данијела (2015). Темпорална детерминација у реченичним комплексима са временском клаузом у шведском и српском језику (необјављена докторска дисертација). Универзитет у Београду: Филолошки факултет.

3. Бабић, Данијела (2012). Симултаност два тренутка – о једном типу временских реченица. *Анали Филолошког факултета,* 24/1: 235-249.

4. Бабић, Данијела (2012). Реченични модификатор VÄL у шведском језику и његови српски еквиваленти. *Примењена лингвистика 4,* 13: 27–35.

5. Бабић, Данијела (2014). Линеарно-пунктуална симултаност – осврт на један тип реченица са темпоралним везницима *medan/док* и *när/кад(а)* у шведском и српском језику. *Комуникација и култура* online, 5: 1–14.

6. Бабић, Данијела (2015). Шведске зависносложене реченице са временском клаузом уведеном лексикализованим спојем *inte förrän. Комуникација и култура* online, 6:1-14.

Остало (пројекти и преводи)

пројекти:

Редакција делова шведско-српског речника, Пројекат *Lexin*, 2003. и 2005. године.

Пројекат "Преводилачки портал" (виртуална преводилачка радионица), 2008/2009–2012/2013.

„Преводилачка радионица 09" – шведски преводилачки семинар, 2009.

„Шведски сто – шта се то крчка у шведској књижевној кухињи" – међународни преводилачки пројекат поводом учешћа Шведске као земље-почасног госта на Београдском сајму књига 2010. године.

преводи:

- са енглеског језика

Рејмонд Е. Фајст: *Принц крви*. Београд, Лагуна, 2009.

- са шведског језика

Пер Лагерквист: *Херојева смрт*. У: Књижевна реч, бр.518, октобар 2002.

Стиг Лашон: *Мушкарци који мрзе жене*. Нови Сад, Чаробна књига, 2009.

(заједнички превод са Зорицом Манчић и Доријаном Хајдуом)

Стиг Лашон: *Девојчица која се играла ватром*. Нови Сад, Чаробна књига, 2009.

(заједнички превод са Зорицом Манчић и Доријаном Хајдуом)

Стиг Лашон: *Кула од карата*. Нови Сад, Чаробна књига, 2009.

(заједнички превод са Зорицом Манчић и Доријаном Хајдуом)

Стив Сем-Сандберг: *Убоги у Лођу*. Нови Сад, Чаробна књига, 2010.

(заједнички превод са Доријаном Хајдуом)

Хенинг Манкел: *Пета жена*. Нови Сад, Чаробна књига, 2011.

(заједнички превод са Доријаном Хајдуом)

На основу теме магистараске и докторске дисертације, али и осталих наведених радова, може се закључити да су у фокусу стручног и научног интересовања др Данијеле Бабић истраживања у домену граматике скандинавских језика и скандинавске филологије уопште, синтаксе, морфосинтаксе и синтаксичко-семантичких језичких односа. У поменутим радовима, а нарочито у магистарској и докторској тези, указује се на неопходност континуираног истраживачког рада унутар граматичких и, ужестручније, синтаксичких контрастивних студија у посредовању између нордијских језика и нашег.

У магистарском раду *Глаголски вид у шведском језику и његови еквиваленти у српском језику* кандидаткиња се бави проучавањем глаголског вида у шведском језику и његових еквивалената у српском језику, што представља сложен предмет проучавања, будући да се базира на довођењу у везу категорије глаголског вида са категоријама аспекта и акционсарта (типа ситуације). Дате категорије су у раду прво представљене, затим делом ревидиране, а напослетку и повезане кроз заступање тезе да акционсарт и аспект представљају семантичке категорије независне од језичких средстава којима се у анализираним језицима формално изражавају, те да је и у шведском и у српском језику могуће говорити о категоријама акционсарта и аспекта на нивоу глаголске лексеме. Кроз контрастирање шведских глаголских лексема и једног броја синтаксичких конструкција са одговарајућим лексемама и конструкцијама у српском језику, у раду се долази до закључка да анализирани језици у погледу категорија акционарта и аспекта показују суштинске сличности, а да уочене разлике међу њима, које се пре свега тичу језичких средстава којима дати језици располажу у циљу остварења промена типа ситуације односно аспекатског значења једне лексеме/синтаксичке конструкције, треба означити као формалне, будући да оне представљају последицу типолошких разлика у структурама датих језика. Резултати спроведеног истраживања примењиви су у настави језика, у изради двојезичних шведско-српских односно српско-шведских реченика, у области теорије и праксе превођења, као и у констрастивним, типолошким и општелингвистичким студијама.

У област граматике скандинавских језика, односно контрастивних синтаксичких, морфосинтаксичких и семантичких проучавања спада и докторска дисертација др Данијеле Бабић *Темпорална детерминација у реченичним комплексима са временском клаузом у шведском и српском језику* (2015). Поменута докторска дисертација садржи укупно 317 страница и састоји се од две главне целине. Прву целину чини **Увод (стр. 1–41**) који, детаљно побројано, садржи четири засебна дела: **Предмет и циљеви рада (стр. 1-2), Опис корпуса (стр. 2-4), Преглед литературе (стр. 4-28) и Основни појмови и термини (стр. 29-41).** Централни део рада представља целина **Темпорална детерминација (стр. 42–307),** која се састоји од две веће целине: **Интерна темпорална детерминација (стр. 42–268)** и **Екстерна темпорална детерминација (стр. 269–307)**. Свака од две поменуте целине је, даље, подељена у одговарајуће мање целине, па тако Интерна темпорална детерминација на целине **Темпорална локализација (стр. 50-190), Темпорална квантификација (стр. 191-255) и Интерна темпорална детерминација у комплексима S={SR+VR} шведског и српског језика – закључак (стр. 259-268)**, а целина Екстерна темпорална детерминација на пододељке **Временска сфера садашњост (стр. 271-280), Временска сфера прошлост (стр. 281-294), Временска сфера будућност (стр. 295-305) и Екстерна темпорална детерминација у комплексима S={SR+VR} шведског и српског језика – закључак (стр. 306-307)**. Уз дате целине кадидаткиња наводи и **објашњења скраћеница и симбола коришћених у раду (стр. 41)**, сажет **општи закључак рада (стр. 308–310)**, као и податке о изворима и **коришћеној литератури (стр. 311–317)**. Рад садржи и укупно 31 табелу.

У **уводном поглављу** дефинишу се предмет и циљеви рада, износи се опис корпуса и преглед релевантне литературе, те дају објашњења основних појмова и термина. **Предмет** рада представља темпорална детерминација, тј. одређивање с обзиром на околност типа време, супраординиране предикације реченичних комплекса са интегрисаном временском клаузом у савременом шведском и савременом српском језику. У раду се испитују начини на које супраординирана предикација датих комплекса бива 1) интерно темпорално детерминисана, тј. одређена с обзиром на околност типа време у односу на предикацију временске клаузе као референтну тачку, те 2) екстерно темпорално детерминсана, тј. одређена с обзиром на околност типа време у односу на тренутак говора као референтну тачку. У фокусу рада је семантичка анализа, која за **циљеве** има да се, у

домену интерне темпоралне детерминације: 1) идентификују и опишу одлике система интерне темпоралне детерминације у реченичним комплексима са временском клаузом у савременом шведском и савременом српском језику, 2) испитају и упореде типови интерне темпоралне детерминације и њихове манифестације у датим комплексима обају језика, 3) идентификују и упореде синтаксичко-семантички елементи комплекса одговорни за манифестовање спецификованих типова интерне темпоралне детерминације у датим комплексима обају језика, као и да се, у домену екстерне темпоралне детерминације: 1) укаже на временске глаголске облике одговорне за екстерну теморалну детерминацију супраординиране клаузе реченичних комплекса са временском клаузом у савременом шведском и савременом српском језику, 2) утврде комбинаторне варијанте глаголских времена у корелативним предикацијама датих комплекса обају језика, те 3) испитају могућности манифестовања различитих типова интерне темпоралне детерминације у различитим временским сферама и кроз различите комбинације глаголских времена у корелативним предикацијама датих комплекса обају језика. Кандидаткиња јасно дефинише предмет, методе и циљеве рада, анализу базира на обимном корпусу који броји преко 1100 примера шведских реченичних комплекса са временском клаузом и њихових српских преводних еквивалената, износи концизан преглед релевантне литературе, те даје језгровите смернице у погледу основних појмова и термина које у раду користи.

У складу са постављеним циљевима, централни део рада подељен је **у два већа сегмента**, посвећена интерној односно екстерној темпоралној детерминацији. **Интерна темпорална детерминација** дефинише се као оно одређивање предикације супраординиране клаузе с обзиром на околност типа време које се у оквиру реченичног комплекса остварује посредством временске клаузе комплекса, а захваљујући томе што њена предикација представља референтну тачку у односу на коју се време дешавања предикације супраординиране реченице било локализује у времену, било локализује и истовремено квантификује у времену. Утврђује се тако да се интерна темпорална детерминација и у шведским и у српским реченичним комплексима са временском клаузом може манифестовати двојако, тј. као темпорална локализација и као темпорална квантификација, те да оба дата типа интерне темпоралне детерминације подразумевају сложене темпоралне међуодносе између корелативних предикација комплекса. Утврђује

се да се у шведским односно српским реченичним комплексима с временском клаузом темпорална локализација манифестује као темпорални међуоднос који може подразумевати било симултаност корелативних предикација комплекса, било пак антериорност односно постерионост предикације супраординиране клаузе у односу на предикацију временске клаузе комплекса, те да темпорална квантификација у реченичним комплексима како савременог шведског тако и савременог српског језика може подразумевати одмеравање дужине трајања предикације супраординиране клаузе у времену, затим одмеравање учесталости појављивања предикације супраординиране клаузе у времену, те одмеравање брзине дешавања предикације супраординиране клаузе у времену. По идентификовању основних типова темпоралних односа који се могу остварити између корелативних предикација шведских односно српских реченичних комплекса са временском клаузом, у засебним се одељцима приступа детаљној анализи темпоралне локализације односно темпоралне квантификације, и утврђује да сваки од датих типове интерне темпоралне детерминације (изузев типа темпоралне квантификације означеног као темпорална квантификација типа брзина) подразумева још прецизније спецификоване темпоралне међуодносе између корелативних предикација комплекса. Анализи се потом подвргавају шведски реченични комплекси са темпоралном клаузом односно њихови српски преводни еквиваленти, при чему идентификовани типови интерне темпоралне детерминације представљају полазни критеријум класификације примера. Будући да темпорални везник, те тип ситуације односно аспекатско значење корелативних предикација у великом броју реченичних комплекса с временском клаузом представљају оне синтаксичко-семантичке елементе одговорне за спецификовање типа темпоралног међуодноса корелативних предикација комплекса, управо дати синтаксичко-семантички елементи представљају исходишне тачке анализе. Приликом анализе шведских комплекса, а затим и констрастивне анализе шведских комплекса и њихових српских преводних еквивалената, кандидаткиња настоји пак да уочи и укаже и на друге синтаксичко-семантичке елементе који узимају удела у интерној темпоралној детерминацији. На овај начин анализи у засебним одељцима бива подвргнуто тридесет типова шведских односно срспких реченичних комплекса са временском клаузом, а сваки одељак бива заокружен табелом у којој се износи сажети приказ закључака спроведене анализе шведских комплекса, односно констрастивне анализе датих шведских комплекса и њихових српских

преводних еквивалената. Спроведену анализу појединачних типова комплекса кандидаткиња напослетку заокружује исцрпним закључком о интерној темпоралној детерминацији у шведским односно српским комплексима са временском клаузом, истичући, с једне стране, да интерна темпорална детерминација у обама анализираним савременим језицима подразумева комплексан семантички систем следеће идентичне комплексне структуре: 1) темпорална локализација: симултаност (линеарно-линеарна симултаност потпуна; линеарно-линеарна симултаност делимична; линеарно-пунктуална симултаност; пунктуално-пунктуална симултаност), антериорност (неспецификована антериорност, специфицована антериорност) и постериорност (неспецификована постериорност, специфицована постериорност); 2) темпорална квантификација: дуративност (лонгитудиналност, ингресивност, терминативност), фреквенција (регуларно понављање, учестало понављање) и брзина, те утврђујући, с друге стране, да као спецификатори интерне темпоралне детерминације, тј. као синтаксичко-семантички елементи одговорни за манифестовање специфицованог типа интерне темпоралне детерминације у првом семантичком плану како шведских тако и српских реченичних комплекса са временском клаузом, могу функционисати, самостално или у садејству, следећи истоврсни синтаксичко-семантички елементи: темпорални везник, тип ситуације односно аспекатско значење предикација, глаголско време у предикацијама, општа природа предикација, истиносни модалитет предикација, одговарајуће лексичко средство, дистрибуција синтаксичко-семантичких елемената комплекса, сама временска клауза, те шири (ванреченични) контекст. У закључном делу рада о интерној темпоралној детерминацији кандидаткиња износи и две табеле у којима се даје систематичан приказ семантичких типова интерне темпоралне детерминације у шведским и српским реченичним комплексима са временском клаузом, те приказ система темпоралних везника у шведском и српском језику.

У делу рада посвећеном **екстерној темпоралној детерминацији**, дефинисаној као одређивање предикације супраординиране клаузе комплекса с обзиром на околност типа време у погледу њеног односа према тренутку говора као референтној тачки, шведски односно њима одговарајући српски реченични комплекси с временском клаузом класификовани су пре свега према временским сферама у којима су локализовани, а затим и према типовима интерне темпоралне детерминације манифестованим у њиховом првом

семантичком плану, док су у фокусу анализе временски глаголски облици у корелативним предикацијама датих комплекса. Кроз анализу шведских комплекса, а затим и контрастивну анализу датих комплекса и њихових српских преводних еквивалената, указује се на временске глаголске облике одговорне за екстерну теморалну детерминацију, и утврђују се како комбинаторне варијанте глаголских времена у корелативним предикацијама комплекса обају језика, тако и могућности манифестовања различитих типова интерне темпоралне детерминације у различитим временским сферама и кроз различите комбинације глаголских времена у корелативним предикацијама комплекса обају језика. Сваки сегмент споведене анализе кандидаткиња завршава детаљним закључком о сличностима и разликама које шведски и српски реченични комплекси са временском клаузом локализовани у временској сфери садашњост, прошлост и будућност показују у домену екстерне темпоралне детерминације. Кандидаткиња анализу заокружује јединственим сумарним закључком, истичући, између осталог, да се, у домену екстерне темпоралне детерминације, основне системске разлике између шведских односно српских комплекса са временском клаузом у првом реду огледају у броју остварених комбинаторних могућности глаголских времена у корелативним предикацијама комплекса, а да се основне системске сличности одражавају како у централној улози глаголског времена у предикацији супраординиране реченице као темпоралног детерминатора за временску сферу, тако и у могућности манифестовања свих идентификованих типова интерне темпоралне детерминације у комплексима обају језика локализованих у свим трима временским сферама, с изузетком типа интерне темпоралне квантификације означеног као темпорална квантификација типа дуративност – ингресивност у комплексима локализованим у временској сфери будућност.

Уз **списак извора** и актуелне и адекватно одабране **литературе**, кандидаткиња напослетку наводи и општи **сумарни закључкак** о темпоралној детерминацији у реченичним комплексима са временом клаузом у савременом шведском и савременом српском језику, којим на језгровит начин заокружује своју методично спроведену анализу.

Истраживање др Данијеле Бабић је имало за циљ да се, кроз испитивање темпоралних односа који се у реченичним комплексима са интегрисаном временском клаузом успостављају између супраординиране и временске клаузе, пружи детаљнији увид у сложену проблематику темпоралне детерминације у датим комплексима, те да се

кроз контрастивну анализу примера реченичних комплекса у шведском и српском језику истакну сличности и разлике у манифестовању семантичке категорије темпоралности у овом типу синтаксичке структуре у датим језицима. У складу с тим, кандидаткиња полази од хипотезе да за успостављање темпоралне детерминације у комплексима у оба језика одговара темпорални везник путем ког је временска клауза интегрисана у комплекс, а да за манифестовање специфичног типа темпоралне детерминације у оквиру комплекса одговарају темпорални везник, тип ситуације, аспекатска значења, као и поједина глаголска времена које предикације главне и временске реченице као чланова комплекса исказују.

Кандидаткиња у раду полази од хипотезе да за успостављање темпоралне детерминације у комплексима у оба језика одговара темпорални везник путем ког је временска клауза интегрисана у комплекс, а да за манифестовање специфичног типа темпоралне детерминације у оквиру комплекса одговарају темпорални везник, те тип ситуације, аспекатска значења, као и поједина глаголска времена које предикације главне и временске реченице као чланова комплекса исказују. Ово подробно истраживање у потпуности пружа увид у типове темпоралне детерминације који се манифестују у реченичним комплексима са интегрисаном временском клаузом, поред увида у језичке чиниоце (синтаксичке и лексичке формалне јединице) одговорне за темпоралну детерминацију у датим комплексима у шведском и српском језику, али и пружа допринос како контрастивним тако и типолошким те општелингвистичким истраживањима кроз контрастивну анализу датих комплекса у ова два структурно различита језика.

Докторска дисертација др Данијеле Бабић је конзистентно, целовито и методолошки коректно дело. Кандидаткиња је у раду показала смисао за синтаксичку анализу, при чему је остварен јасан помак у научној зрелости у односу на синтаксичка истраживања извршена у магистарском раду. Резултати истраживања су презентовани јасно и прегледно, а одговарајућа референтна литература сведочи о теоријској утемељености истраживања.

Током рада на наведеној докторској дисертацији проистекла су четири референтна рада: *Симултаност два тренутка – о једном типу временских реченица* (2012), *Реченични модификатор VÄL у шведском језику и његови српски еквиваленти* (2012), *Линеарно-*

пунктуална симултаност – осврт на један тип реченица са темпоралним везницима medan/док *и* när/кад(а) *у шведском и српском језику* (2014) и *Шведске зависносложене реченице са временском клаузом уведеном лексикализованим спојем* inte förrän (2015).

У првом од наведених радова, *Симултаност два тренутка – о једном типу временских реченица* (2012), кандидаткиња указује на проблем симултаности предикације у сложеном реченичном комплексу у коме је супраординирана реченица темпорално детерминисана једном субординираном временском реченицом. Појава се, поједностављено, може дефинисати као истовремено реализовање предикација супраординиране и временске реченице у оквиру истог одсечка на временској оси. За издвајање одсечка на временској оси одговорна је предикација једне од реченица у комплексу, а како се тај одсечак поима као период, нужно је да предикација одговорна за његово издвајање има трајање, односно носи семантичко обележје (+) дуративност. У реченичним комплексима са једном субординираном временском реченицом наилазимо на бројне случајеве у којима су и предикација супраординиране реченице и предикација временске реченице пунктуалне, односно такве да их одликује семантичко обележје (–) дуративност, па се поставља питање да ли и у овим комплексима можемо говорити о симултаности предикација. Ово питање често се доводи у везу с питањем каузалног односа који реченице свијим смисаоним међуодносом у комплексу имплицирају, због чега је у раду дат осврт како на питање симултаности пунктуалних предикација, тако и на питање утицаја датог каузалног односа на доживљавање пунктуалних предикација као (не) симултаних.

У другопоменутом раду, *Реченични модификатор VÄL у шведском језику и његови српски еквиваленти* (2012), кандидаткиња истиче да реченични модификатор *väl*, који се у савременом шведском језику уобичајено сврстава у групу модалних реченичних прилога, у различитим синтаксичко-семантичким и прагматичким окружењима може бити носилац једног броја модалних значења и прагматичких функција, због чега му у српском језику одговара низ преводних еквивалената. Кандидаткиња у раду износи систематичан опис најфреквентнијих модалних значења и прагматичких функција реченичног модификатора *väl* у шведском језику и указује на језичка средства која у српском језику представљају његове најзаступљеније преводне еквиваленте.

У трећем од наведених радова, *Линеарно-пунктуална симултаност – осврт на један тип реченица са темпоралним везницима* medan/док *и* när/кад(а) *у шведском и српском језику* (2014), указује на ситуацију у којој између двеју корелативних предикација у реченичним комплексима са интегрисаном временском клаузом (= комплекси модела S={SR+VR}) може бити остварен темпорални међуоднос типа линеарно-пунктуална симултаност, који подразумева коинцидирање једне имперфективне и једне перфективне пунктуалне предикације. Полазећи од линеарно-пунктуалне симултаности као типа темпоралног међуодноса оствареног између корелативних предикација једног броја шведских и српских комплекса модела S={SR+VR} са темпоралним везницима *medan* односно *док* и *när* односно *кад(а)*, кандидаткиња у раду у првом реду указује на један број синтаксичко-семантичких специфичности датих комплекса обају језика, а надаље испитује и утицај појединих синтаксичко-семантичких одлика корелативних предикација датих комлекса на међусобну комутабилност темпоралних везника *medan* и *när* односно *док* и *кад(а)*.

У четвртом раду, *Шведске зависносложене реченице са временском клаузом уведеном лексикализованим спојем* inte förrän (2015), кандидаткиња описује случајеве у којима шведске зависносложене реченице са временском клаузом уведеном лексикализованим спојем *inte förrän* показују низ карактеристика другачијих од карактеристика типичних шведских зависносложених временских реченица у које је временска клауза интегрисана посредством темпоралног везника *förrän*, а које обично исказују да нереализована предикација супраординиране клаузе у времену претходи предикацији временске клаузе. У раду се указује на основне синтаксичко-семантичке и структурне специфичности шведских зависносложених временских реченица са лексикализованим спојем *inte förrän* (попут темпоралног односа између њихових корелативних предикација, једног броја синтаксичко-семантичких одлика њихових корелативних предикација и дистрибуције њихових клауза), уз осврт и на основне синтаксичко-семантичке и структурне специфичности српских зависносложених временских реченица са темпорланим везником *кад(а)* и модалном партикулом *тек*, које представљају њихове преводне еквиваленте.

Закључак

Др Данијела Бабић се у досадашњем раду потврдила као поуздана сарадница на Групи за скандинавске језике и књижевност Катедре за германистику. Њен педагошки рад је досад увек добијао изуизетно позитивне оцене од стране студената. Преданост научно-истраживачком раду резултовала је стручним радовима, а приложена библиографија сведочи о посвећености кандидаткиње језичким областима које представљају фокус њеног научног интересовања у области граматике скандинавских језика. Већ објављеним, као и будућим радовима кандидаткиња је умногоме допринела и надаље ће доприносити унапређењу поменуте лингвистичке дисциплине код нас.

На основу горенаведеног Комисија са задовољством предлаже Већу Филолошког факултета да **др Данијелу Бабић изабере у звање доцента за ужу научну област Скандинавистика, предмет Граматика скандинавских језика.**

Београд, 17. 02. 2015. Комисија:

_____

др Зорица Ковачевић, доцент,
Филолошки факултет Универзитета у Београду

_____

др Софија Биланџија, доцент,
Филолошки факултет Универзитета у Београду

_____

др Анете Ђуровић, ванредни професор,
Филолошки факултет Универзитета у Београду

_____

др Даница Недељковић, доцент,
Филолошко-уметничи факултет Универзитета у Крагујевцу